

af Befolkningen, naar man skulde forlade det, man nu i saa mange Aar har været vant til, og som jo ogsaa, som den ærede Ordfører flere Gange har betonet, i det hele har været en tilfredsstillende Ordning. I det store og hele har jo Befolkningen været tilfreds med den bestaaende Ordning. Altsaa, det er ganske vist ogsaa min Mening, at Ministeriet har denne Ret, og at der ogsaa under særlige Forhold, som der jo for Resten allerede har været, kan blive Anledning til at gøre Brug af denne Ret, uden at jeg dog vilde finde det tilraadeligt at etablere det som en almindelig Regel, som noget, man i det hele taget skulde stræbe at naa hen til. Jeg er heller ikke ganske sikker paa, at den ærede Ordfører ikke i den Henseende deler min Betragtning.

Ordføreren (Koch): Jeg skal ikke gjøre mange Bemærkninger til de Udtalelser, der ere fremkomne. Jeg vil blot tillade mig den Bemærkning lige over for den højtærede Minister, at naar han frygtede for, at hvis man ad administrativ Vej vilde søge at fjerne de undertiden fremkomne Klager over Ulemper ved den nuværende Ordning, vilde der let komme stor Uro ude omkring i Kommunerne, saa tror jeg virkelig ikke, at det vil blive Tilfældet, for i det hele og store, saa vidt min Erfaring rækker, er man i Købstæderne ganske godt fornøjet med den nuværende Ordning, ogsaa med de nuværende Borgmestre. Det er mærkeligt nok, naar man taler med de vedkommende, saa ere de altid meget godt fornøjede med den Borgmester, de have, men derimod i Nabokommunen, hedder det sig, skal man ikke være fornøjet. Det er ikke til at stole paa. Jeg tror ikke, at der vil afstedkommes nogen Uro eller Lyst til at faa den Slags Forandringer, fordi man i enkelte Tilfælde, hvor der maaske kunde foreligge Anledning dertil, ad administrativ Vej søger at komme til en noget anden Ordning.

Lige over for min ærede Kollega, det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), der ikke syntes om de mange Dagsordener, vil jeg kun sige: Ja, det er jo heller ikke, fordi Flertallet sværmer for de mange Dagsordener, og dem vilde man jo undgaa, naar man fik Love herop, som man kunde tiltræde, blot med nogle faa Ændringer, men desværre hænder det jo ikke saa sjældent, at vi faa dem herop i en saadan Skikkelse, at vi ikke kunne tiltræde dem, og at en Forandring af dem er for-

bunden med en saadan Vanskelighed, at vi ikke ville indlade os derpaa. Saa sagde det ærede Medlem, at det forekom ham dog, at Flertallet havde en Forpligtelse til at se, om det dog ikke kunde faa noget bedre ud af dette Lovforslag. Ja, det kommer dog ogsaa an paa, om Flertallet er enigt med det ærede Mindretal i, at den nuværende Tilstand er af en saadan Beskaffenhed, at der nødvendigvis snarest mulig maa indtræde en Forandring. Men det er jo slet ikke vort Standpunkt. Vi staa jo netop paa det Standpunkt, at vi finde, at man uden store Betæneligheder kan vente ganske roligt, indtil Retsreformen kommer, der vil og maa da komme nye Overvejelser og en Forandring. Men altsaa, naar vi ikke erkende, at den nuværende Ordning er i alle Maader forkastelig, saa kan man ikke med nogen Føje sige, at Flertallet skulde have en Forpligtelse til at rette paa det Forslag, som Folketinget nu stadig uden at foretage noget Forsøg i den Retning sender op til os.

Det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Berthelsen) brugte et Udtryk, som forekommer mig at være nok saa stærkt som det, jeg tillod mig at bruge om at „storme“ Sagen frem, idet han sagde, at Købstadkommunerne vare „umyndige“ i dette Øjeblik. Det ærede Medlem har været saa længe Medlem af et stort Byraad, at han meget godt ved, at Flertallet i Byraadene godt forstaaer at sætte deres Anskuelse igennem. Der er ikke der Tale om nogen Umyndighed. Der er virkelig, naar man ser bort fra Valget af Formand, givet Købstadkommunerne en saa udstrakt Myndighed, at ikke noget kommunalt Raad har den større, naar jeg undtager Kjøbenhavn, men der er jo en anden Magtfordeling, idet der er to Afdelinger af Kommunalbestyrelsen. Naar det ærede Medlem tillige gav et lille Hib til Købstadforeningen, vil jeg dertil sige, at jeg antager, at man altid med Interesse og Velvillie vil modtage Henvendelsen fra en Forening, der repræsenterer Købstæderne, men at Købstadforeningen hurtig skulde forandre det Standpunkt, som den indtog paa Mødet i Fjor, tvivler jeg i høj Grad om, saa det Spørgsmaal kunne vi lade ligge. Jeg tror i det hele, at Stemningen paa Købstadforeningens Møde i Fjor var overvejende imod at gaa den Vej, som er fulgt i dette Lovforslag, og at man ikke turde og ikke tør vente, at de Betingelser, der paa Mødet bleve satte for Valg af Borgmestre i Købstæderne, ville finde velvilligt Gehør her eller i det andet Ting.